

Уранъ*)

Въ 1781 година Вилиамъ Хершелъ — астрономъ отъ ХанOVERъ, но емигриралъ въ Англия — е открилъ планетата Уранъ. Той е забелязалъ, че между звездитъ, гледани презъ телескопа, има една съ по-голѣмъ диаметръ отъ другитъ. Когато поставилъ по-голѣмъ обективъ на своя уредъ звездата още повече увеличила своя диаметръ — нѣщо, което съ околнитъ звезди не се случвало. Това е било достатъчно да покаже, че предполагаемата звезда е планета. По нататъшнитъ наблюдения на това небесно свѣтило показаха, че то бавно се отмѣства между звездитъ, съ което още веднажъ се подчерта, че това е планета.

Тази нова планета е получила името **Уранъ** — богъ на небето и баща на Сатурна. Той се намира на едно разстояние отъ 2,831 милиона километри отъ слънцето и съ просто око е абсолютно невидимъ. Неговия диаметръ е около 50,000 километра, или срѣдно 4 пжти по-голѣмъ отъ земния. Около своята ось уранъ се завърта за $10\frac{1}{4}$ часа.

Спектралния анализъ показва, че Уранъ има атмосфера. Тя, обаче, трѣбва да е много различна отъ нашата, защото въ нея се срѣщатъ газове, които ние не познаваме.

Своята обиколка около слънцето тази планета извършва срѣдно за 84 наши години. Особеното въ нея е това, че както тя, около своята ось, така и нейнитъ спжтници около нея, се движатъ обратно на всички до сега разглеждани планети — отъ **изтокъ** къмъ **западъ**. Сжщо така по обратно напра-

*) Откривателя на Уранъ, Хершелъ, първо го е нарекълъ „Georgium Sidus“, а по-после, други астрономи го нарекли „Herschel“, докато най-после е получилъ името Уранъ.